

บทที่ 3

การเลือกคู่ครอง

เมื่อจะกล่าวถึงการเลือกคู่ การแต่งงาน และการมีชีวิตรอบครัวที่ดีแล้ว ย่อมจะมีเรื่องพูดได้ไม่มีวันสิ้นสุด และคิดว่าคงไม่มีท่านผู้ใดที่จะสามารถวางหลักเกณฑ์ที่เที่ยงแท้แน่นอนลงไปได้ว่า การปฏิบัติอย่างไรจึงจะได้ผลที่แน่นอน เพราะมนุษย์เรากว้างจิตกว้างใจ กว้างประสบการณ์ กว้างสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นข้อคิดเห็นของแต่ละคนก็เป็นเพียงข้อเสนอแนะให้นำไปพิจารณาเพื่อถือปฏิบัติตามความเหมาะสม เพื่อความสำเร็จและความผาสุกในชีวิตคู่ของครอบครัว การมีครอบครัวถือเป็นงานที่ต้องทำตลอดชีวิต และเป็นงานที่ต้องอาศัยความพร้อมอย่างที่สุด การมีชีวิตรอบครัวที่ไม่ราบรื่นอาจจะส่งผลกระทบต่อคนตลอดชีวิต แม้ในด้านการงานและอาชีพก็ไม่เจริญเท่าที่ควรจะเป็น การมีชีวิตรอบครัวที่ไม่ผาสุกย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายและความยุ่งยากสับสนในสังคมเป็นอย่างยิ่ง

การเลือกคู่ครองนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าเลือกได้คู่ครองที่ดีก็จะช่วยให้ชีวิตคู่ของคนทั้งสองครองชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ทำให้เกิดผลดีแก่ตนเองและสังคม ชีวิตคู่จะเป็นสุขได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ หัวของคู่สมรสเอง

ในสมัยโบราณ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้เสาะแสวงหาคู่ให้บุตรธิดาของตน โดยการดูคิ้วสายตาของตนเอง การฟังคำแนะนำจากบุคคลใกล้ชิด สืบประวัติฝ่ายชายมักจะเป็นฝ่ายไปคุยกับฝ่ายหญิงก่อน เมื่อพอใจก็ตกลงตามคำผู้ใหญ่ การแต่งงานก็ตามมา คุยเหตุที่ผู้ใหญ่มีประสบการณ์มามาก เห็นโลกมากกว่า ไม่มี ความอุ่มหลงทำให้เกิดการเห็นผิด คู่ที่ผู้ใหญ่เห็นชอบและตนเองก็ชอบพอกับนั้น มักจะองเอ่ยและอยู่กินกันยั่งยืนกว่าคู่หนุ่มสาวที่ถูกบังคับให้แต่งงานแบบคลุมถุงชน หรือเลือกโดยความเห็นชอบของตนเอง

ความจริงการมีมาตรฐานในการเลือกคู่สูง ไม่เป็นการปิดหรือเสียหาย แต่ประการใด เพราะการมีมาตรฐานสูงเป็นเครื่องหมายของความนับถือตนเอง เป็นพื้นฐานของความรักตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ความรักอื่น ๆ เกิดขึ้นได้ บางคนอาจจะวางมาตรฐานในการเลือกคู่ไว้สูงมาก เช่นต้องการคนที่จีงหาที่ตีไม่ได้ เข้าประเภทต้องรูปสวย รวยทรัพย์ นั้บวิชา มารยาทดี ฯลฯ หากใ้กว้างมาตรฐานไว้เช่นนี้แล้ว ไม่มีการยึดหยุ่นบ้างละก็โอกาสที่จะได้แต่งงานก็เห็นจะเลื่อนลงเต็มที่ ความจริงถ้าคนเรามีเจตคติ ค่านิยม และความคาดหวังร่วมกันมากเท่าไร ก็สามารถจะปรับตัวเข้าหากันได้ง่ายขึ้นมากเท่านั้น

องค์ประกอบที่ทำให้มีคู่ครอง

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะตัดสินใจรักใคร่ เลือกใครเป็นคู่ครองนั้น ย่อมมีจุดเริ่มต้นดังต่อไปนี้

1. การเกี้ยวพาราสี (courtship)

การเกี้ยวพาราสี หมายถึงการที่ชายหญิงพยายามแสวงหาบุคคลที่ตรงกันเขามุ่งหวังใ้มากที่สุด เป็นวิธีการนำไปสู่การตัดสินใจในการมีคู่ครอง ในสมัยโบราณการเกี้ยวพาราสีเป็นไปในแบบร้องรำทำเพลง เต้นรำในงานเทศกาลที่สำคัญ ๆ พ่อแม่มีอิทธิพลสูงมาก คอยควบคุมดูแลอย่างเคร่งครัด รับผิดชอบ และกำหนดการแต่งงานของบุตร จึงใ้พยายามร่วมเลือกคู่ใ้กับลูก ๆ ด้วย โดยยึดหลักฐานะ เกียรติภูมิ และความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน ในสมัยปัจจุบันหนุ่มสาวมีเสรีภาพในการเลือกคู่ครองมากขึ้น การเกี้ยวพาราสีจึงขึ้นอยู่กับความรักและความเสน่หา วิธีการแสดงออกก็แตกต่างกันไป เช่น เขียนจดหมายใ้ ชื่อของใ้ ช่วยเหลือใ้ในการศึกษาเล่าเรียน เอาใจใ้ดูแล ในยามเจ็บไข้ใ้ป่วย ยกย่องชมเชย แสดงความศอกศึใจเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใ้ใครกระทำ ความดี

2. การนัดหมาย (dating)

การนัดหมาย เป็นการแสดงออกที่ลึกซึ้งมากไปดว่ากรเกี้ยวพาราสี เปรียบเสมือนเป็นวิธีทดสอบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาอุปนิสัยใจคอ

ซึ่งกันและกันในมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การนัดหมายนับเป็นการหยั่งเชิงศึกของหนุ่มสาวว่าจะมีอุปนิสัยใจคอไปควยกันไค้หรือไม่ การนัดหมายของหนุ่มสาวแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป เช่น การนัดหมายกันไปดูภาพยนตร์ คุยละคร ดูการแสดง เต้นรำ ทัศนศึกษา คุยและเล่นกีฬา รับประทานอาหาร ซื่อสิ่งของเครื่องใช้ตามศูนย์การค้า ฯลฯ แม้ปัจจุบันนี้สภาพสตรีไทยจะมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับสุภาพบุรุษก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติในการนัดหมายผู้หญิงก็ยังอยู่ในเกณฑ์เสียเปรียบ เช่นถ้าผู้หญิงไปเที่ยวพาราไซต์ชาย หรือเป็นฝ่ายชวนนัดหมายชายก่อน สังคมนั้นก็มักจะมองหญิงนั้นไปในทางที่ไม่ดี

วัตถุประสงค์ของการนัดหมาย การนัดหมายมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ
2. เป็นการเรียนรู้นานาของแต่ละเพศ
3. เพื่อเกียรติของตนเอง
4. เพื่อนำทางในการเลือกคู่

ข้อควรปฏิบัติเมื่อมีการนัดหมาย เมื่อมีการนัดหมายเกิดขึ้น ทั้งหญิงและชายควรปฏิบัติดังนี้

1. ความเป็นตัวของตัวเอง ทั้งหญิงและชายไม่ควรจะหลอกลึงที่มีใจเป็นลักษณะของตน เพื่อที่จะเอาอกเอาใจอีกฝ่ายหนึ่ง เราชอบทานอะไร ชอบคุยอะไร หรือต้องการอะไรก็บอกไปตามนั้น
2. การตรงต่อเวลา ทั้งหญิงและชายควรจะเป็นคนตรงต่อเวลา เพราะการนัดหมายนั้นโดยเจตนาครั้งแรก ๆ ทั้งสองฝ่ายยังไม่คุ้นเคยกันมากนัก การสร้างควมศรัทธาในเรื่องของการตรงต่อเวลานับเป็นสิ่งสำคัญมาก
3. แต่งกายให้เหมาะสม การแต่งกายเป็นเครื่องบอกลักษณะนิสัยของคนเราอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องแต่งกายโดยใช้เสื้อผ้าอาภรณ์ที่มีราคาแพง ๆ หรือแต่งหน้าทาปากจนเกือบจะกลายเป็นเรื่องขบขัน แต่งกายเรียบ ๆ สะอาดสะอ้านและเหมาะสมกับโอกาส

4. ไม่ควรชุมนุมหรือดื่มเหล้า ในสังคมบ้านเราการชุมนุมหรือการดื่มเหล้าก็ไม่ใช่เป็นของต้องห้าม แต่ไม่ค่อยจะเหมาะสม นอกจากจะเป็นเครื่องทำลายสุขภาพแล้ว ยังบ่งบอกถึงอุปนิสัยอีกด้วย การชุมนุมและการดื่มเหล้าหนัก เป็นอคติที่อยู่พบเห็นเป็นอย่างมาก

5. ฝึกหัดเป็นคนช่างสังเกต สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เป็นลักษณะนิสัยที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแสดงออกมานั้น อย่าถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ฝ่ายหนึ่งอาจจะรู้จักอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างดี การเป็นคนช่างสังเกตนั้นมิได้หมายความว่าเพ่งเล็งจับผิดหรือเฝ้ามองจนผิดสังเกต

6. มีความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ชายหรือผู้หญิงที่ชื้ออายุเหมือนจะเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมากกว่าจะน่ารักน่าทะนุถนอม การแสดงความเชื่อมั่น ความกล้าหาญ กระฉับกระเฉงว่องไว ดูเหมือนจะเป็นการนัคหมายที่มีชีวิตชีวา

7. เป็นนักพูดและนักฟังที่มีมารยาท คือรู้จักพูดและรู้จักฟังจะเป็นลักษณะของการสนทนาที่มีมารยาทที่ดี อย่าพูดแต่เพียงว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" หรือพูดมากไม่หยุดหย่อนเกินไปก็เป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย เมื่อฝ่ายหนึ่งพูดอีกฝ่ายหนึ่งต้องฟัง และต้องฟังด้วยความสนใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน

8. คงคาของกันและกันไว้ หมายถึงทั้งสองฝ่ายกำลังจะสิ้นสุดของการนัคหมาย เพราะมีหลายสิ่งหลายอย่างไม่ตรงกัน แต่ก็ไม่ควรให้ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนต้องสิ้นสุดทวมไปด้วย แม้เราจะตระหนักว่าเขาไม่เหมาะสมจะเป็น "คนรัก" ของเรา แต่ก็จงปฏิบัติต่อเขาในฐานะ "เพื่อน" ที่ดีต่อกัน

3. การไปกันเป็นประจำ (going steady)

การไปกันเป็นประจำ เป็นระยะสุดท้ายที่ส่งผลให้ชายหญิงคู่นั้นได้ตกลงปลงใจที่จะแต่งงานกัน นับเป็นการเปลี่ยนการนัคหมายจากหลาย ๆ คน มาเป็นเพียงคนเดียว (แต่ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าทั้งคู่จะต้องแต่งงานกัน) การไปกันเป็นประจำก็เพื่อต้องการ

ศึกษาบุคลิกภาพ อารมณ์ เจตคติ และความสนใจร่วมกันให้ลึกซึ้งขึ้นไปอีก เป็นการ
 ทัศนใจครั้งสุดท้ายว่าชายหญิงคู่นั้นเหมาะสมที่จะแต่งงานกันหรือไม่ การไปกันเป็น
 ประจำมักจะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะพาไปสู่การแต่งงาน

ผลดีของการนัดหมายกับเพื่อนต่างเพศ

ความสนใจในเพื่อนต่างเพศเป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น การคบหากัน
 เป็นการสนองความสนใจ จะช่วยให้ไคน้ำหนักอยู่ในเรื่องการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ
 ไปใช้ฝึกตนเอง วัยรุ่นบางคนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำทางเคอะเขินหรืออาย กุญกับ
 คนแปลกหน้าไม่เป็น แต่งกายไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ถ้าได้มีโอกาสออกเที่ยวกับเพื่อน
 ต่างเพศหรือเพศเดียวกัน เพื่อนชาย - หญิง ก็จะช่วยให้ปรับปรุงบุคลิกภาพได้ดีขึ้น
 การที่คนทั้งสองเพศได้ไปเที่ยวด้วยกันจึงสนุกสนาน ออกรสชาคมากกว่าไปเที่ยวกับคน
 เพศเดียวกันล้วน ๆ สถานที่บางแห่งที่ไปอาจต้องการผู้ชายเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือให้ความ
 คุ้มครอง ฝ่ายชายก็จะได้มีโอกาสฝึกฝนตนเองให้ทำหน้าที่เป็นสุภาพบุรุษด้วย การคบเพื่อน
 มากทั้งสองเพศ จะช่วยให้พบบุคลิกภาพหลายแบบ เป็นระยะเวลาที่จะได้สร้างทักษะ
 ในการเข้ากับผู้อื่น ในที่สุดก็จะพบคนที่น่าคบ

ปัญหาทั่วไปของการนัดหมาย

การนัดหมายกับคนหลาย ๆ คน เพื่อจะให้ใครรู้จักคนหลาย ๆ แบบ หลาย-
 ประเภท มักจะไม่ค่อยบรรลุเป้าหมาย ผู้หญิงบางคนไม่ค่อยกล้าเปลี่ยนคู่เที่ยวบ่อย เพราะ
 เกรงคำครหา ผู้ชายไม่กล้านัดผู้หญิงออกเที่ยวเพราะกลัวคำปฏิเสธ หนุ่มสาวมีแรงขับ
 ทางเพศมาก การอยู่ใกล้ซึบกันมาก ๆ อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และกลายเป็น
 ภาวะจำยอม ทำให้ท้องตกบันไดพลอยโจน แม้วิธีคุมกำเนิดจะเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย แต่ลูก
 ที่เกิดมาแล้วไม่มีพ่อก็ยังมิอยู่ในสังคมอีกไม่ใช่น้อย การทำแท้งโดยหมอเถื่อนก็มีอันตรายมาก
 เช่นเดียวกัน

มารยาททางประเพณีที่สุภาพบุรุษและสุภาพสตรีพึงปฏิบัติต่อกัน

สุภาพบุรุษพึงปฏิบัติต่อสุภาพสตรี

สุภาพบุรุษควรสมาคมกับสุภาพสตรีเสมอ ไม่ควรหลีกเลี่ยง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์หลายอย่าง เป็นต้นว่า การแลกเปลี่ยนทัศนะ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การคบเพื่อนต่าง-เพศ ถ้าคบกันโดยสุจริตใจก็ไม่น่าเป็นเรื่องแปลกอะไร และตามมารยาททางสังคมที่ถือปฏิบัติกันโดยทั่วไป สุภาพบุรุษจะต้องให้ความคุ้มครองช่วยเหลือสุภาพสตรีเท่าที่โอกาสจะอำนวย โดยมีหลักที่พึงปฏิบัติ ดังนี้

1. พึงสละที่นั่งให้สุภาพสตรีก่อน
2. ถ้าสุภาพสตรีทำของตก ต้องช่วยเก็บและส่งให้อย่างสุภาพ
3. ถ้าเดินควบคู่สุภาพสตรี บุรุษควรเดินข้างซ้ายของสุภาพสตรี
4. ถ้าเดินบนถนนที่ไม่มีทางเดิน (ฟุตปาธ) สุภาพบุรุษควรเดินด้านนอกของถนน
5. ในการขึ้นรถ สุภาพบุรุษควรให้สุภาพสตรีขึ้นก่อน
6. เวลาลงรถ สุภาพบุรุษต้องลงก่อน และเตรียมช่วยเหลือในการลงรถของสุภาพสตรี
7. ในการนั่งรถเช่า (แท็กซี่) สุภาพบุรุษควรเป็นผู้ออกค่าเช่า
8. สุภาพบุรุษควรเชิญให้สตรีเดินหน้าเพื่อให้เข้าประตูก่อนเสมอ (ยกเว้นในบางกรณี เช่น ครุกับศิษย์ ผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา)
9. ลูกขึ้นยืนคอนรับเมื่อสุภาพสตรีเดินเข้ามาหา และจะยังไม่นั่งจนกว่าจะเชื่อเชิญให้สุภาพสตรีนั่งก่อน
10. ไม่ควรนั่งยกเท้า หรือไขว่ห้าง หันปลายเท้าไปทางสุภาพสตรี

สุภาพสตรีพึงปฏิบัติต่อสุภาพบุรุษ

สุภาพสตรีต้องรู้จักการสงวนตัวและวางตัวให้เหมาะสม ไม่ควรจะสูบบุหรี่หรือดื่มของมึนเมา อันเป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสังคม ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด ไม่ควร

แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีจืดจาง หรือยั่วเลนกับบุรุษจนเกินเคยไป ซึ่งถือว่าเป็นการวางตัวไม่เหมาะสม มารยาทที่สุภาพสตรีพึงปฏิบัติต่อสุภาพบุรุษ มีดังนี้

1. ต้องสำรวจกาย วาจา ใจ อยู่เสมอ ไม่ส่งเสียงอื้ออึง ไม่พูดจาหยามคาย
2. ต้องมีน้ำใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีเมตตากรุณา
3. ต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ไม่สมควรแต่งหน้าทาปากในที่สาธารณะ
4. ต้องระมัดระวังอิริยาบถเสมอ หากคนให้ขืนฉวยส่ง่างาม
5. ต้องไม่แสดงกิริยาใด ๆ ที่จะทำให้สุภาพบุรุษรู้สึกเกอเขิน เช่น เมื่อสุภาพบุรุษเอื้อเฟื้อที่นั่งให้ ก็ควรกล่าวขอบคุณและนั่งลง อย่าทำเมินเฉย

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองเพศ เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องศึกษาและปรับปรุงตัวเองในหลาย ๆ ด้าน พร้อมทั้งต้องพยายามศึกษามุคสิกลักษณะนิสัยใจคอของบุคคลที่จะคบหาสมาคมด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับตัว เป็นการสร้างบรรยากาศของการเป็นมิตรที่ประเสริฐอีกด้วย

หญิงและชายมองเห็นและกันตรงไหน¹

ธรรมชาติสร้างหญิงและชายให้เป็นของคู่กัน ฉะนั้นเป้าหมายที่จะเรียกร้องความสนใจในบุคคลเพศตรงข้าม จึงย่อมจะมีมากกว่าบุคคลในเพศเดียวกัน แล้วส่วนไหนในตัวของหญิงและชายจะเตะตาต้องใจตกเป็นสายตาค้นค้นแรกของ การมองซึ่งกันและกัน ลองพิจารณาของทั้งคู่หญิงและชายจากหลายวงการดู เพื่อจะได้ทราบว่าเขามองกันตรงไหน

นักธุรกิจหนุ่ม "ปกติธรรมชาติของคนเมื่อเจอกันก็ต้องมองหน้ากันก่อนเป็นอันดับแรก แล้วยิ่งถ้าผู้หญิงคนนั้นหน้าตาสะสวยด้วยแล้ว ก็เห็นจะต้องมองต่อไปอีก เป้าต่อไปก็เห็นจะเป็นรูปร่าง ซึ่งบางครั้งผมจะมองเห็นแบบพิถีพิถันตรงบริเวณส่วนโค้งส่วนเว้า

¹ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 27 มกราคม 2523, หน้า 7

ด้วย ถ้าเสื้อผ้าของเธอมันแน่นให้เราได้เห็น แต่การมองของผมไม่ค่อยเพื่อเจ้อหรือก
 และไม่มีกรเปรียบเทียบด้วย อย่างหน้าฉาก ถ้าสวยผมก็จะมองว่าสวยเท่านั้น ไม่มีการ
 คิดว่าสภาพเคยเดินไปที่อื่นอีกแน่ ๆ การมองเพศตรงข้ามของผมขึ้นอยู่กับช่วงอารมณ์ด้วย
 ถ้าเป็นช่วงที่กรงานหนักมัน แม้สถานที่ที่จะโรแมนติกเพียงใดก็ตาม ของสวย ๆ งาม ๆ
 ก็ยังไม่เห็นน่าชมมองเลย

อดีตประชาสัมพันธ์เว็ลค์คลับ" เวลาจุ่มมองผู้ชายไม่เคยมอง
 หรือคิดในแง่เซ็กซ์ เพราะมีความรู้สึกอย่างหนึ่งว่า ถ้าเรามองชายแบบนั้น เขาจะตีความ
 ของเราออกทันทีว่า เราให้ท่าและทองการจะเล่นกับเขา จุ่มเองก็รู้รู้เมื่อชายมองสักส่วน
 ของหญิง รู้ว่าเขาคิดอย่างไรกับคน ๆ นั้น จากการเข้ามาทำงานประชาสัมพันธ์ ใ้รับ
 การสอนให้ศึกษานิสัยใจคอเพื่อที่จะไ้ทำความสนิทสนมกับตัวเขา จึงมองหน้าก่อนอื่น
 เพราะมีความรู้สึกว่าคุณนั้นจะน่ารักหรือไม่ ลุณย์นิตาจะเป็นหน้าตาจาง มองคาก็จะรู้ว่า
 เขามองเราสักขณะไหน เป็นมิตร หรือว่ามองแล้วไม่ชอบ หรือเขาจะคอยจ้องหาผลประโยชน์
 ของเราท่าเดียว เมื่อรู้แล้วจะได้วางตัวคบกับเขาได้ถูกต้อง หรือเพื่อจะหาที่หนีทีไล่ให้
 จากนั้นก็ดูว่าน่ารักหรือไม่ แล้วดูท่าทีการพูด และบุคลิกว่าเป็นอย่างไร เรื่องหุ่นสำหรับจุ่ม
 ไม่จำเป็นต้องหล่อ คมก้นที่นิสัยใจคอมากกว่า"

เลขานุการเอกอัครราชทูตสเปนประจำประเทศไทย" เวลาเจอ
 ผู้ชายก็มองหลาย ๆ อย่าง มองท่าทาง ดูรูปร่างก่อนอื่น ว่าเป็นแมนหรือไม่ หน้าตาหล่อเหลา
 หรือไม่สำคัญ พอพูดคุยก็ดูว่าชายคนนั้นมีสมองหรือไม่ สมองในที่นี้ไม่ไ้หมายความว่า
 ฉลาดนะ แต่หมายถึงพูดคุยกันรู้เรื่องใหม่ คอไปก็จูกุจิตใจ จิตใจที่เป็นไ้ไ้ ชายที่จะ
 คบหาไ้เป็นเพื่อนชีวิตนั้น เรื่องทรัพย์สินสมบัติไม่สำคัญ เพราะช่วยกันหาไ้ แต่จิตใจ สมอง
 และรูปร่าง ต้องพิจารณาให้ลึกซึ้งหน่อย"

ผู้หญิงควรทอดสะพานให้ผู้ชายก่อนหรือไม่?²

โลกลับสน สังคมวิปริต ผู้ชายไปทำหน้าที่ของผู้หญิง ผู้หญิงไปทำหน้าที่ของผู้ชาย

² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2 พฤศจิกายน 2523, หน้า 7.

คู่ข้างยุ่งเหยิงไปเสียทุกสังคม ท่อข้อถามที่ว่าผู้หญิงควรหาคะพานให้ผู้ชายก่อนหรือไม่ ถ้าจะคู่กันเพียงฉิวเฉียดก็มิได้เสื่อมเสียอะไร แต่ทำไมนะฟ้าดินถึงไม่เป็นใจ กลับครหาหน้าว่าเป็นผู้หญิงยิ่งเร็ว ไม่รักนางสงวนตัว แต่จะมีสักกี่คนที่คิดเช่นนี้ ลองฟังความคิดเห็นของบุคคลในแต่ละอาชีพ ดังนี้

ผู้อำนวยการสำนักงานบริการวางแผนครอบครัวชุมชน ".... ทำไมจะไม่ได้ ไม่เห็นเสียหายอะไร ในเมื่อสมัยนี้เป็นสมัยที่ทุกคนมีสิทธิและความเสมอภาคเท่าเทียมกันในทุก ๆ วิชาชีพ ไม่ว่าผู้ชายจะเป็นอะไร ผู้หญิงก็เป็นได้แล้ว จึงเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ว่าจะทำอะไรลงไปตามที่เห็นสมควร แม้การกระทำนั้นจะเป็นการหาคะพานก็ตาม กลับคิดไปว่าไม่หาคะพานนี่สิเสียคนอื่นเอาไปกินหมก ดังนี้แล้วจึงเป็นอันว่าหมกปัญหา มาเอาตรงที่ว่าหาคะพานอย่างไรถึงจะให้สะพานไปจ่อถึงตัวโดยไม่รู้สึกดีกว่า เพราะการหาคะพานจุ่มโจมโจงครึมนั้น ผลที่ได้ตามมามีแต่หึง แต่อย่างไรก็ตามการหาคะพานนี้ก็เหมือนกับการทำทางเดินไว้สำหรับที่เราจะเดินไปแห่งพินิจพิจารณาใครคนนั้นได้ใกล้ ๆ หน่อย ถ้าเดินไปถูกอกถูกใจอะไรจะได้เดินข้ามกลับมาได้ ถ้าไม่มีสะพานแล้วเราจะเดินกลับออกมาได้อย่างไรเล่าครับ"

อดีตนักร้อง "..... มันขึ้นอยู่กับวิถีชีวิตอยู่ที่นิสัยอยู่ที่จิตใจของแต่ละคน เราไม่ควรไปตำหนิเขาถ้าใครจะมีความประพฤติเช่นนั้น เพราะทุกคนย่อมมีสิทธิที่จะทำอะไรตามที่ตัวเองอยากได้ แม้คนภายนอกจะเห็นว่าการที่ผู้หญิงไปหาคะพานให้ผู้ชายเดินเข้ามาติดกับนั้น เรื่องที่น่าเกลียด ไม่ใช่วิถีชีวิตของผู้หญิงที่จะไปทำเช่นนั้น ขึ้นชื่อว่าสตรีควรรักศักดิ์ศรีของตัวเองบ้าง เพราะถ้าเกิดไปเสียท่าเขาแล้ว เขายังจะดูถูกเรามากขึ้น จึงไม่ควรที่ผู้หญิงจะไปแสดงออกจนหมดเปลือกเช่นนั้น ยกเว้นแต่ในกรณีที่เราชอบเขามาก ๆ โดยที่เขาไม่แยแสเราเลย เราก็ต้องหาทางตีสนิทกับเขาคิดว่ามันก็ยุติธรรมสำหรับผู้หญิงที่จะกระทำเช่นนั้นได้ แต่ก็ไม่ควรจะออกนอกหน้าจนเกินงามไปนัก "

เจ้าของเครื่องสำอาง ".... ไม่เคยหาคะพานให้กับใครง่าย ๆ จนกว่าจะมีคนหาคะพานมาก่อน ส่วนจะเดินตามสะพานที่หาคะพานหรือเปิดประตูรับหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับ

ราย ๆ ไป สาว ๆ สมัยนี้เท่าที่พบเห็นมารู้สึกว่ามีอิสระเสรีเฟรไม่อึดเกินไป เขาคงไม่
 หอคสะพานให้ เขาสนใจใครเขาคว่าเอาเลย คุยได้จากน้องชาย มีผู้หญิงตามมาหาถึงบ้าน
 ศึก ๆ คื่น ๆ ผู้หญิงทอมกันอย่างแมลงวันทอมเมื่อก่อน เร็ว ๆ สมัยนี้เปรียบมาก
 ปรึกษากับสมัยก่อน สมคาศูชายไม่ได้เลย พอรู้ว่าผู้ชายเดินตามก็ท้วงวินิ่งอ้าวแล้ว จะว่าไป
 ก็ยังมีเด็ก ๆ ที่น่ารักและอยู่ในกรอบประเพณีอีกมาก จึงพูดกันว่าผู้หญิงจะหอคสะพานให้
 ผู้ชายไม่ไค้ข้างหรือ ซึ่งอันนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละบุคคล สิ่งแวดล้อม และการอบรม
 และต้องคุยว่าหอคไปแล้วจะเสียหายไหม จะถูกดูถูกหรือเปล่า ขนบธรรมเนียมประเพณี
 ไทยยังเป็นสิ่งที่ต้องมา หญิงไทยควรจะรักษายางอายุไว้บ้างถึงแมโลกจะก้าวหน้า และเรา
 ต้องการก้าวให้ทันสมัย แต่ก็ต้องควรมีจุดที่น่านรัก วางตัวแบบหญิงไทยแท้ไว้บ้าง ถ้าผู้หญิง
 เปรี้ยวปรีคจนเกินไป ไม่มีอะไรเป็นที่ชื่นชม ชายที่ไหนจะยกย่อง ..."

มูลเหตุที่ทำให้ชายหญิงเลือกคนใดคนหนึ่งเป็นคู่ครอง

การที่หนุ่มสาวจะเลือกคนใดคนหนึ่งเป็นคู่ครองนั้น ย่อมเกิดจากมูลเหตุหลายอย่าง
 บางทีมูลเหตุเหล่านั้นก็ไม่มี ความซัดเจนพอที่จะอธิบายให้ถูกต้องได้ บางทีไม่เคยสนิทสนมกัน
 มาก่อน พอถึงระยะหนึ่งก็คัดลนใจเลือกกันเป็นคู่ครอง มูลเหตุ ๑ ประการต่อไปนี้ ย่อมมีส่วน
 ทำให้มีการคัดลนใจเลือกผู้ใดคนหนึ่งเป็นคู่ครองได้ คือ

1. มูลเหตุทางอารมณ์ โดยทั่วไปเรามักจะเข้าใจกันว่าความรักเป็น
 มูลเหตุที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้มีการเลือกคนใดคนหนึ่งเป็นคู่ครอง นอกจากอารมณ์รักแล้วยังมี
 อารมณ์อื่น ๆ อีก ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกคู่ เช่น อารมณ์กลัว กลัวความมีอิทธิพล ความ
 เป็นนักร้องของผู้นั้น อารมณ์กตัญญู เพื่อต้องการตอบสนองความมีน้ำใจที่ช่วยอุปการะเกื้อกูล
 มีบุญคุณอยู่เสมอมา คนในสมัยปัจจุบันให้ความสำคัญของความรักในระดับสูง ซึ่งก็เป็นความคิค
 ที่ถูกต้อง ถ้าการเลือกคู่เกิดจากความรักอันแท้จริง การแต่งงานก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
 สำเร็จไค้สูง

2. มูลเหตุทางเศรษฐกิจ สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญแก่ความมั่งคั่ง
 ร่ำรวยมาก เวลาหนุ่มสาวจะแต่งงานกันผู้ใหญ่มักจะถามถึงฐานะทางเศรษฐกิจของฝ่าย

ตรงข้าม ถ้ามีฐานะที่ดีที่มีความโน้มเอียงที่จะสนับสนุน สังคมไม่เห็นด้วยที่คนจนจะแข่งงานกับคนจน จากคำกล่าวที่ว่า "เตี้ยอุ้มค่อม" หรือการรักกันจนยินดี "ไปกักกันเกะฮึงกิน" ด้วยกันนั้น ในทางปฏิบัติจะไม่ทำให้เกิดผลดีต่อข้างใด ฉะนั้น พ่อ - แม่ ส่วนใหญ่จึงอยากให้อุ้มมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นภายหลังจากการสมรส อย่างน้อยจะได้พึ่งตนเองได้ แต่ฐานะทางเศรษฐกิจก็ไม่เป็นของแน่นอนมากนัก คนที่ยากจนแต่มีวิชาความรู้ รู้จักหามาหากิน ก็อาจเลื่อนฐานะทางเศรษฐกิจของคนได้

3. มูลเหตุทางสังคม บางคนก็แต่งงานเพื่อเลื่อนฐานะทางสังคม หญิงสาวชาวชนบทอาจยอมเลือกหนุ่มชาวกรุงเป็นคู่ไถ่จ่าย เพราะคิดว่าการทำงานกับชาวกรุงจะทำให้คนเลื่อนฐานะได้ บางครอบครัวก็ให้บุตรของตนเลือกข้าราชการ นักธุรกิจ เป็นคู่ครอง เพราะเห็นว่าข้าราชการและนักธุรกิจ จะช่วยให้ฐานะทางสังคมสูงขึ้น

4. มูลเหตุเพราะความเปล่าเปลี่ยว บางคนก็ออกจากครอบครัวไปอยู่ความลำพัง เมื่อคิดว่าคนอยู่คนเดียวเพื่อน ๆ ก็แต่งงานไปหมดแล้ว จึงเกิดความเหงา ความว้าเหว่ หญิงหลายคนไม่ได้แต่งงานเพราะความรักหรือเพราะเงิน แต่เมื่อมีใครมาขอให้แต่งงานก็อาจจะแต่งงานเพราะความเปล่าเปลี่ยว ไม่มีเพื่อน และคิดว่าเมื่อแต่งงานแล้วจะช่วยแก้ปัญหาได้

5. มูลเหตุจากการชักนำของผู้อื่น หนุ่มสาวหลายคนตัดสินใจเลือกคู่เพราะคนอื่นชักนำ ซึ่งอาจจะ เป็น พ่อ - แม่ ญาติผู้ใหญ่ และเพื่อน ๆ สื่อมวลชนก็มีบทบาทในเรื่องนี้อยู่ไม่น้อย ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ทำให้หนุ่มสาวติดต่อกันได้

6. มูลเหตุของความสนิทสนม หนุ่มสาวหลายคนก็เป็นเพื่อนใกล้ชิดสนิทสนมกันระยะแรก ๆ ก็ไม่ได้คิดอะไรมากนัก แต่เมื่อมีความสนิทสนมกันมากขึ้นหนุ่มสาวก็อาจจะตัดสินใจเลือกกันและกันเป็นคู่ครองได้ในภายหลัง

7. มูลเหตุเพราะต้องการหนี หนุ่มสาวที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่มีความสุข จะคิดว่าการแต่งงานเป็นทางออกที่ดีที่สุด คนที่ตัดสินใจแต่งงานเพื่อหนีจากเหตุการณ์อื่น ๆ มักจะพบกับความผิดหวัง เพราะในชีวิตแต่งงานมักจะมีภาระงานเพิ่มขึ้น และจะต้องมีวินัย

ควบคุมตนเองมากขึ้นอีกด้วย ความไม่พอใจในสิ่งแวดล้อมเดิมก็เนื่องมาจากความผิดที่เกิดจากตนเอง ฉะนั้นเมื่อแต่งงานไปก็ไม่ช่วยให้เกิดความพอใจได้

8. มูลเหตุเพื่อสนองความต้องการจำเป็นของบุคคลิกภาพ การสมรสเป็นการสนองความต้องการจำเป็น ซึ่งบุคคลจะหาได้ยากหากไม่ทำการสมรส ความต้องการจำเป็นซึ่งหนุ่มสาวหวังจะได้รับความพอใจโดยการแต่งงาน คือปรารถนาคนที่รักตน นับถือคุณค่าของตน สามารถให้คำปรึกษาหารืออย่างไวใจได้ เข้าใจในอารมณ์ของตน ช่วยตัดสินใจได้ ช่วยกระตุ้นให้ตนเกิดความทะเยอทะยาน และยึดเป็นที่พึ่งได้ ช่วยทำให้รู้สึกว่าคุณเป็นคนสำคัญ ช่วยทำให้ตนหายเปล่าเปลี่ยว

9. มูลเหตุเพื่อสนองความต้องการจำเป็นทางเพศ มนุษย์ต้องการได้รับการสนองในเรื่องความต้องการจำเป็นทางเพศ จึงใช้การสมรสเป็นหนทางให้สนใจในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามทั้งชายและหญิงควรมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาอย่างดี จึงจะช่วยให้การสมรสบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สาเหตุของการอยู่เป็นโสด

มีหนุ่มสาวเป็นจำนวนไม่น้อยที่นิยมอยู่เป็นโสด จะเป็นภาวะจำยอมหรือสมัครใจที่จะอยู่เป็นโสดเองก็ดี บอมีสาเหตุมาจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การไม่ได้เรียนรู้ที่จะรักอย่างเหมาะสม ความสามารถที่จะรักเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ และต้องเริ่มต้นตั้งแต่อายุยังน้อย ๆ เจตคติในเรื่องความรักในขณะเป็นเด็กนั้นย่อมมีผลต่อพฤติกรรมเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เด็กบางคนไม่มีตัวอย่างที่ดีที่จะเรียนรู้เรื่องความรัก เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม พ่อแม่ที่รักลูกมากเกินไป เป็นห่วงลูกมากเกินไป ลูกก็คิดแต่จะพึ่ง พ่อ - แม่ ความรักความเอาใจใส่จากพ่อ - แม่ มากเกินไปอาจทำให้ลูกไม่มีความสุขเมื่ออยู่ตามลำพัง ต้องการเป็นศูนย์กลางของความสนใจอยู่ตลอดเวลา ลูกประเภทนี้จะพบว่าภายหลังลำบากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้

2. ความหวาดกลัวในเรื่องเพศ ความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ ความกลัวเกี่ยวกับการร่วมเพศ กลัวอันตรายในการคลอดบุตร มักจะมาจากกรณีที่มารดาสั่งสอนให้

ลูกสาวมีความกลัวในเรื่องเหล่านี้ตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก โดยหวังเพื่อที่จะควบคุมความประพฤติทางศีลธรรม จึงตั้งใจตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ จึงไม่กล้าตัดสินใจที่จะแต่งงาน

3. การตั้งเป้าหมายชีวิตไว้ล่วงหน้า บิดามารดาบางคนวางแผนชีวิตของลูกไว้ล่วงหน้า อยากให้ลูกเป็นโน่นเป็นนี่ตามความพอใจ เช่น ต้องการให้ลูกเลี้ยงคุณนายนามแก่เฒ่า เด็กก็ยึดตามเป้าหมายสนองตอบพระคุณอย่างเต็มที่ จนไม่มีเวลาที่จะไปรักใคร่ชอบใครได้ หนุ่มสาวบางคนก็อาจจะเคยเห็นคู่สามีภรรยาที่ทะเลาะเบาะแว้งมีปัญหาในครอบครัวบ่อย ๆ จึงทำให้เกิดความคิดไม่อยากจะแต่งงาน

4. มีสิ่งทดแทนให้เกิดความพอใจได้ หนุ่มสาวที่จะมีผู้ช่วยสนองความต้องการทางกาย อารมณ์ หรือทางเพศ เช่น ฟันงอฟ้าแปด ฟันงอที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก ๆ หรือเพื่อนเพศเดียวกันที่รักใคร่กลมเกลียวกันมาก ๆ ก็ไม่อยากจะพลัดพรากจากกัน ความสนใจในเรื่องรักใคร่ต่อเพศตรงข้ามก็จะน้อยลง

5. มีเกณฑ์การเลือกคู่สูงเกินไป การมีเกณฑ์ในการเลือกคู่สูงเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นเครื่องหมายของการนับถือตนเอง เป็นพื้นฐานของความรักตนเอง แต่บางคนตั้งเกณฑ์การเลือกคู่ไว้สูงเกินไป เช่น ต้องการคนที่ดีจนหาที่ติไม่ได้เลย ไม่มีความยืดหยุ่นบ้าง โอกาสที่จะได้แต่งงานก็คงจะมีน้อย เพราะคนเราทุกคนย่อมมีข้อบกพร่องในตัวไม่มากนักน้อยคนที่ดีจนหาที่ติไม่ได้คงจะไม่มีอยู่ในโลกนี้แน่นอน

6. มีรูปร่างแตกต่างไปจากธรรมดา เช่นคนที่ไม่ค่อยจะสมประกอบ รูปร่างพิการ หรือมีรูปร่างสูงใหญ่ เตี้ยแคระแกรนจนผิดปกติไปจากคนธรรมดา ก็ทำให้เกิดปัญหาที่จะไปทะเลาะหย่าร้างรักใคร่เขาได้ ทำให้เกิดความรู้สึกมีปมค้อยของตนเองตลอดเวลา

7. ไม่มีโอกาสที่จะคบเพื่อนต่างเพศ หนุ่มสาวที่ถูก พ่อ - แม่ บังคับให้อยู่ในกรอบประเพณีอยู่ตลอดเวลา อาจไม่มีโอกาสที่จะพบเพื่อนต่างเพศเลย โดยเฉพาะเมื่อถึงวัยอันสมควร หน้าที่การงานบางอย่างก็เป็นอุปสรรค เพราะมักจะมีแต่เพศเดียวกัน จึงไม่เกิดการเรียนรู้ที่จะรักใคร่ ผลที่สุดก็ไม่คิดที่จะแต่งงาน

8. มีความรู้สึกต่อตนเองเกินไป หม่อมสาวบางรายเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีปมค้อย คิดว่าตัวเองไม่หล่อ ไม่สวยงาม คิดว่าคงไม่มีใครจะมารักตัว และตัวเองก็ไม่อาจเอื้อมที่จะไปรักใคร่ คนประเภทนี้อาจต้องตกเป็นคนไข้ของจิตแพทย์

หญิงโสก 10 จำพวก

มนุษย์มีเพียง 2 เพศ และเพื่อดำรงเผ่าพันธุ์ต่อไปจึงเป็นทั้งสัญชาติญาณและการบังคับของสังคม ที่ 2 เพศนี้จะเลือกอยู่ด้วยกันเป็นคู่ แต่บางรายก็เป็นคู่ คือ 3 คนขึ้นไป แต่ก็น่าแปลกที่มีมนุษย์ทั้งเพศชายและหญิงที่อยู่โดยไร้คู่ไปตลอดชีวิต สำหรับเพศชายไม่สู้เป็นปัญหาในแง่สังคมมากนัก เพราะมีทางออกได้หลายทาง ทั้งถ้าเกิดมีชื่อเสียงเป็นคนสำคัญขึ้นมา ก็กลายเป็นพ่อเนื้อหอม เป็นข่าวเรื่องสื่อ และนิยมกล่าวขวัญถึงของผู้คน ส่วนผู้หญิงนั้นตกอยู่ในฐานะลำบากกว่า หากอายุนำคู่เลข 3 แล้วยังเป็นโสก สังคมก็มักจะเบียดเบียนเป็นร้อนแทนค่านหนึ่งอาจช่วยเป็นสื่อสัมพันธ์ให้ อีกค่านหนึ่งก็ค่อนข้างจะนิทา และถ้ายิ่งอายุขึ้นไปถึงเลข 4 แล้วยิ่งมีค่าเรียกซึ่งแสบใจผู้ถูกเรียกอย่างยิ่ง และมักจะเรียกไปในทำนองล้อเลียน ตีเคียน และทางลบอื่น ๆ มากกว่าในแง่ดี

นักจิตวิทยาได้จำแนกหญิงโสก 10 จำพวก ตามลักษณะบุคลิกภาพ อุนิสัย และสาเหตุที่ทำให้เป็นโสก ซึ่งอาจจำแนกง่าย ๆ ดังนี้

1. โสกโดยสันดาน
2. ไม่พานพบชาย
3. คนรักตายจาก
4. พراقพ่อไม่ได้
5. ไร้ความสามารถ
6. เลี้ยงญาติจนแก่
7. ชอบแกล่แทหญิง
8. ความจริงไม่สค
9. รันทกไร้คู่
10. รักผู้มีเจ้าของ

1. โสดโดยสันดาน หญิงบางคนเกิดมาด้วยความรู้สึกและความตั้งใจ
 เกิดเกี่ยวในการผจญภัย มันในวิชาชีพของตน มีนิสัยแบบชาย ชอบทำงานบางอาชีพ
 ซึ่งแทบจะรู้สึกตัวล่วงหน้าว่ามีโอกาสจะแต่งงานน้อย และหญิงพวกนี้มักจะไม่คิดถึงการ
 แต่งงานเลย โดยเฉพาะเมื่อประสบความสำเร็จในการงานของตน ซึ่งหากเกิดมีความคิด
 จะแต่งงานในขณะนั้นก็คงจะหาชายที่เหมาะสมเป็นคู่ไต่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทย
 ที่คนทั่วไปยังรู้สึกกันว่าชายต้องเป็นผู้นำและเด่นกว่าหญิงในแทบทุกกรณี ในช่วงวัยกลางคน
 จะรู้สึกเปล่าเปลี่ยว ต้องการความรักและความเห็นใจ แต่โดยนิสัยดั้งเดิมและประสบการณ์
 ที่ผ่านมา หญิงโสดจำพวกนี้จะต้องการชายเพื่อเป็นเพื่อนมากกว่าเป็นคู่ครอง

2. ไม่พบพานชาย ฟังดูแล้วแทบไม่น่าเป็นไปได้ในสังคมปัจจุบัน หญิงจะ
 ไม่พบพานชายจนถึงกับอยู่เป็นโสด แต่ความจริงแล้วหลายอาชีพไม่เปิดโอกาสได้พบกับชาย
 ที่จะนำไปสู่ชีวิตสมรสได้ หญิงที่ทำงานในโรงงานหรือสำนักงานที่มีแต่เพื่อนหญิง จะมีชาย
 ก็ระกับหัวหน้า ซึ่งมีอายุและแต่งงานแล้ว แม้อันนี้ก็มีการระมัดระวังที่หาให้ไม่มีเวลา
 ออกสังคม พยายามก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ทำให้มีโอกาสพบพานชายน้อย จะพบก็แค่หมอบและ
 ผู้ช่วยชาย การนัดหมายหรือออกสังคมนอกเวลาเวรก็ลำบาก เพราะมักต้องเข้าเวรทำให้
 เวลาว่างไม่แน่นอน

3. คนรักตายจาก ฟังดูแล้วโรแมนติคและไม่น่าจะเป็นไปได้ที่สาวยุค
 ปัจจุบันจะรักเกี่ยวมันคงถึงปานนี้ แต่โดยความเป็นจริงแล้วยังมีหญิงมากมาย โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งหญิงตะวันออก ที่ฝังตัวอยู่กับความรักความหวานชื่นในอดีต ไม่เสาะแสวงหา
 ที่สักถึงทางใจใหม่ และมีความพอใจอยู่กับรูปภาพ ความฝัน และอนาคตที่เคลวาคไว้ร่วมกัน
 เมื่อมีโอกาสพบพานชายคนใหม่ก็ไม่วายที่จะเปรียบเทียบกับคนเก่าที่จากไป ทำให้พลาด
 โอกาสที่จะเริ่มชีวิตใหม่ ความโศกเศร้าและการฝังตัวกับอดีตจึงบังคับชีวิตอันควรจะแจ่มใส
 ไปกว่าครึ่งชีวิต ซึ่งเมื่อเริ่มรู้สึกตัวก็มักสายเกินกว่าจะหาคนที่เข้าใจตนเองได้เสียแล้ว

4. พรวดพอไม้ไ้ ในการเติบโตของเด็กตามทฤษฎีของฟรอยด์ ปรมาจารย์
 แห่งจิตวิเคราะห์ ในช่วงที่เด็กอายุ 3 - 4 ปี เด็กชายจะติดแม่ ติดกันหรือกระทั่งเกลียดพ่อ

ซึ่งเรียก อีทีปัส คอมเปลิทซ์ (อย่างไทยจะเรียกปมพญาพาน ซึ่งฆ่าพ่อตนเองและจะเอาแม่เป็นภรรยา ก็คงจะไค้) ในหญิงจะกลับกัน คือเด็กหญิงจะติดพ่อ เกลี้ยกแม่ ทางวิชาการเรียกว่า อีเล็คตรา คอมเปลิทซ์ โดยปกติทั้งเด็กชายและหญิงจะสามารถแก้ปมชีวิตนี้ไค้และเติบโตต่อไปโดยปราศจากความผิดปกติทางจิต แต่ถ้าเด็กหญิงคนใดแก้ปมชีวิตนี้ไม่ไค้ก็จะกลายเป็นคนติดพ่อโดยไม่รู้ตัว และพอใจที่จะรักพ่อ อยู่กับพ่อไปตลอด ไม่ได้หาชายอื่นมาแทน ถึงหากจะแต่งงานก็พยายามหาคนสูงอายุนี่มีอะไร ๆ คล้ายพ่อของตน หรือเพียงแต่งงานกับชายที่ตนถือเป็นตัวแทนของพ่อเท่านั้น

5. ไร้ความสามารถ เด็กสาวที่มีความพิการอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือทางใจ เช่น บัญญาอ่อน ง่อยเปลี้ย ฯลฯ ก็ยอมยากที่จะหาคู่ครองและแข่งขันกับหญิงซึ่งมีความสมบูรณ์ทั้งทางกายและใจ จึงเป็นธรรมชาติอยู่เองที่จะต้องอยู่เป็นโสดโดยความจำเป็น

6. เลี้ยงญาติจนแก่ หญิงจำนวนไม่น้อยที่มีภาระทางบ้านที่ต้องรับผิดชอบเป็นต้นว่า พ่อแม่สูงอายุ หรือพิการ ตนเองต้องทำงานเป็นหลักของครอบครัว และต้องส่งเสียน้อง ๆ หรือในครอบครัวที่พ่อหรือแม่ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ตนต้องเป็นแม่บ้านให้พ่อหรือต้องเป็นที่พึ่งของแม่แทนพ่อ ภาระรับผิดชอบเหล่านี้ทำให้ต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องตนเองมากนัก และอีกประการหนึ่งลักษณะครอบครัวไทยและจีน เมื่อหญิงแต่งงานไปแล้วจะรับผิดชอบในครอบครัวใหม่และครอบครัวฝ่ายชายมากกว่า จึงไม่เป็นการง่ายที่จะตัดสินใจหนีจากภาระรับผิดชอบของตน หญิงเหล่านี้จึงเป็นโสดอยู่จนภาระเหล่านั้นสิ้นสุดลง ซึ่งมักสายเกินไปที่จะเริ่มเรื่องของตนเอง

7. ชอบแค้นหญิง พวกนี้คือที่เรียกกันว่า "เลสเบี้ยน" ซึ่งมีจิตใจผิดปกติ ชอบหญิงควยกัน แต่ไม่จำเป็นต้องชอบมีความสุขทางเพศกับเพศเดียวกันเสมอไป บางคนอาจมีสามีและลูกไค้ อาจชอบผู้ชายไค้ด้วย แต่บางคนอาจชอบอยู่เป็นโสดไปตลอดเพื่อหลีกเลี่ยงกับเพศเดียวกับตน

8. ความจริงไม่สก หญิงโสดไม่จำเป็นต้องสก คุณตัวทั้งหลายก็นำหน้าชื่อ ก๊วยนางสาว แสดงความเป็นโสดของตน แต่ก็ไม่สก หรือถ้าจะเรียกว่าสกก็เป็น "เนื้อสก"

เท่านั้น หญิงไม่น้อยคนที่อยู่กับเพื่อนชายโดยมิได้แต่งงานกัน ก็ยังเป็นโสดตามกฎหมาย และในสายตาของสังคมที่ไม่รู้ไม่เห็น เพราะมีปัญหาทางครอบครัว เศรษฐกิจ ฯลฯ ที่ไม่อาจแต่งงานกันเป็นกิจลักษณะได้

9. รักทศไร้ หญิงบางคนพระพรหมก็สมิ่สร้างคู่มาให้ แม้จะเปรียบพร้อม คุ้มคุ้มสมบัติที่ถึงามทาง ๆ และสภาพแวดล้อมทั่วไปก็อำนวย แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่มี ชายมาชอบ หรือไม่มีใครมาร่วมหลงโรงด้วย ทั้งที่เขาก็ไม่มีข้อบกพร่องอันใด บางคนก็มีความสวยงามสง่าจนกล่าวกันว่าเป็นควาค่างฟ้า หากชายใดจะนั่งจรวกเหยยอขึ้นไปเค้คคอกฟ้า ใ้ไ้ไม่

10. รักผู้มีเจ้าของ เป็นกรณีที่พบได้บ่อยทั้งในสังคมตะวันออกและตะวันตก และเป็นจุดที่นักประพันธ์ทั้งน้ำคีน้าเน่านำมาผูกเป็นนิยายรัก หวาน โศก ใ้ไม่รู้จบ ส่วนใหญ่ ฝ่ายชนะมักจะเป็นเจ้านายหรือคนระดับสูงกว่า นิยายท่านอง "เจ้านายกับเสชา" เป็น ตัวอย่างอันดี กรณีเช่นนี้มักลงเอยด้วยความสุขสมหวังจากความทุกข์ทรมานใจมานาน เมื่อ ฝ่ายชายเป็นอิสระจากพันธะผูกพันของตน แต่ในชีวิตจริงหญิงจำนวนหนึ่งก็ยอมรับความจริง และออกไปแต่งงานกับชายอื่น จำนวนหนึ่งก็ยอมรับฐานะเมียชั้นน้อยกับเมียเก็บ ฯลฯ หรือเพียง เป็นทางผ่านของเจ้านายเจ้าชู้นั้น แต่อีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีไม่มากนักที่มีความรักลึกซึ้งก็ครองตัว เป็นโสดต่อไป

หญิงโสดแต่ละคนอาจจัดเข้าได้หลายจำพวกตามแต่สภาพแวดล้อม และระยะเวลา บางคนอาจมีภาระและปัญหาารวม ๆ กับที่กล่าวถึงในแต่ละจำพวก ความเปล่าเปลี่ยว ในชีวิตทำให้จิตใจตายไ้ เช่นเดียวกับความอคอยากทำให้ร่างกายตาย หญิงโสดจึงมักมีความบีบคั้นทางจิตใจและจิตใจสำนึกรุนแรงกว่าคนที่มิชีวิตคู่ แม้หญิงเหล่านี้บางคนจะหาทางออก โดยการทำงาน สร้างชื่อเสียง หรือรับผิดชอบในภาระต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น แต่ความเปล่าเปลี่ยว ก็ยังฝังลึกในจิตใจ ความต้องการความอบอุ่น คนคอยดูแลพิทักษ์ มีบ้านของตนเอง และเลี้ยง ครอบุณ ซึ่งเป็ความต้องการพื้นฐานที่ซ่อนลึกในใจของหญิงทุกคน จะยังคงเรียกร้องอยู่ในจิต ใ้สำนึก เกียรติยศและความภูมิใจในงานไม้อะไรและไม่อาจเป็นสิ่งทดแทนความต้องการ เหล่านี้ จิตใจของหญิงเหล่านี้จึงถูกกระแทกกระทั้นไ้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เจ็บป่วย

และมีเพื่อนบ้านที่ ๆ มากอยุ่ดูแลให้หญิงด้วยกันที่มีใ้ค้อยู่ในภาระนี้ และชายทั่วไปจึงควรมีความเห็นใจและพยายามช่วยเหลือทางจิตใจแทนที่จะล้อเลียน ฉากฉาง หรือฉวยโอกาสจากหญิงเหล่านี้

ผลเสียของการอยู่เป็นโสด

การตัดสินใจไม่แต่งงานกับใครคนใดคนหนึ่ง หรือการครองตนเป็นโสดตลอดชีวิตนั้น อาจจะมีทั้งผลดีและผลเสีย ส่วนผลเสียแบ่งได้ดังนี้

1. แสดงถึงความใจแคบของบุคคลนั้น
2. ไม่อาจจะตั้งตัวได้ง่าย เพราะคนโสดมักจะขาดการประหยัคและชอบใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย
3. มีแนวโน้มที่จะหลงใหลชายมุขไ้ได้ง่าย ขาดความขังคิค ไม่มีคนคอยตักเตือน
4. ชีวิตโสดมักจะขาดความทะเยอทะยาน
5. มีความลำบากเมื่อยามเจ็บไข้ไ้ป่วย
6. ทามสถิติมักจะมีอายุสั้นกว่าคนที่แต่งงานแล้ว 10 ปี
7. ถ้าเป็นหญิงมักจะถูกนินทา สังคมมักจะมองในทางลบ
8. ขาดรสแท้ในทางเพศ

ทำไมผู้หญิงจึงรัก³

เราต้องยอมรับว่า ไม่ว่าชายหรือหญิงส่วนมากก็อยากมีคู่กันทั้งนั้น คงไม่มีใครอยากอยู่คนเดียวจนแก่ตาย แต่ก่อนที่จะมีคู่ก็จำเป็นต้องมีคนมาชอบก่อน ส่วนมากผู้ชายไม่ค่อยจะมีปัญหาหากแต่กับผู้หญิง เพราะไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ก็ย่อมจะมีโอกาสมีคู่ไ้เสมอ เนื่องจากธรรมเนียมไทยผู้ชายต้องเป็นฝ่ายสู่ขอผู้หญิง ผู้หญิงจึงจำเป็นต้องรอจนกว่าจะมีผู้ชายมาสู่ขอหญิงบางคนต้องรอจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ครั้นจะไปสู่ขอเองก็เกรงว่าสังคมจะนินทา บางครั้ง

³ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 20 สิงหาคม 2522, หน้า 7.

ผู้หญิงจึงจำเป็นต้องหอบหิ้วกระเป๋าเพื่อให้ชายเดิน แต่ถ้าผู้ชายไม่สนใจจะเดินผู้หญิงก็จำต้องรอไปอีก แต่ผู้หญิงสมัยนี้มีโอกาสมากกว่าผู้หญิงสมัยก่อนในแง่ที่ว่าสามารถเลือกทำตัวเองได้โดยอิสระ ไม่ต้องไปพึ่งพาอาศัยผู้ใหญ่ การเลือกคู่ของหญิงดั่งจะเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบเสมือนเดินอยู่กับแสงตะวัน ดังนี้

1. ยุคเงิน เปรียบเสมือนที่หญิงสาวมีอายุ 16 - 20 ปี เป็นยุคที่โคกพบปะผู้คนที่หันไปจากบ้าน โอกาสชอบพอดันเพื่อนยังพอมิบ้าง "เปรียบเสมือนรุ่งสาง" ของแสงตะวัน พอจะเห็นอะไร ๆ ไคราง ๆ
 2. ยุคทอง ระหว่างอายุ 20 - 26 ปี เป็นยุคที่เป็นผู้ใหญ่พอจะมีคนรักหรือคู่ครองได้ เปรียบเสมือน "แสงแดดก่อนเที่ยง" เห็นอะไรไคร้ชัด คู่รักพอกันได้ง่ายในยุคนี้ เพราะใกล้จะเรียนจบหรือกำลังทำงานอยู่
 3. ยุคทองเหลือง ระหว่างอายุ 27 - 32 ปี เป็นยุคที่โอกาสมีคู่เริ่มจะน้อยลง เพราะผู้ชายวัยเดียวกันมักจะชอบไปมีความรักกับผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่าตน เปรียบเสมือน "แสงแดดที่เริ่มบ่าย"
 4. ยุคที่บด ระหว่างอายุ 33 - 40 ปี เป็นยุคที่มีโอกาสในการมีคู่ครองเริ่มน้อยลงไปมาก ผู้ชายที่จะมาชอบในวัยของตนถ้าไม่โสดก็มักจะเป็นพ่อหม้ายชนิดเมียหนีทิ้งเมีย หรือเมียเฉลอ เปรียบเสมือน "แสงแดดค่อนเย็น" ที่พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน มองเห็นอะไรไม่ค่อยชัด
 5. ยุคตะกั่ว ระหว่างอายุ 40 - 49 ปี เป็นยุคที่โอกาสในการหาคู่ครองยากขึ้นเป็นลำดับ เหมือน "ดวงอาทิตย์กำลังจะดับไปจากฟ้า" เหลือแต่ความสัว
 6. ยุคมืด ตั้งแต่อายุ 50 ปีขึ้นไป ยุคนี้เปรียบเสมือน "ดวงอาทิตย์ที่ดับเหลือมฟ้า" เหลือแต่ความมืดที่จะเข้ามาครอบงำ มองอะไรแทบไม่เห็น จนถึงจุด ๆ หนึ่งก็จะมีคนมืด การเลือกคู่จึงเสมือนกับการงมเข็มในมหาสมุทร
- ท่านผู้หญิงลองเปรียบเทียบว่าท่านอยู่ในยุคใด และลองทบทวนดูว่า
ทำไมท่านจึงไร้คู่

โดยธรรมชาติทั่ว ๆ ไป ผู้ชายส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกคู่ครองโดยมุ่งเฉพาะอายุ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องด้วย อาทิเช่น

" ผมชอบผู้หญิงที่เป็นกุลสตรี ไม่ใช่ชื่อเป็นแคปิ่นโตอย่างเดียว"

" ไม่ใช่คนมีความรู้มากหรือสูงจนผู้ชายเป็นไม่ถึง ผู้ชาย 9 ใน 10 คน บอกว่ากลัวผู้หญิงที่มีความรู้สูงกว่าตนมากจนขยาด โดยเฉพาะถ้าตัวเองไม่มีความรู้ หรือมีความรู้ต่ำ"

หรือผู้หญิงที่ "เลือกมาก" จนไม่มีอะไรเหลือไว้ให้เลือก พอคิดจะเลือกจริง ๆ ก็สายเสียแล้ว หรือผู้หญิงที่ "พูดมาก" ชนิดที่เผลอปากให้มาพูดแต่อย่างเดียว หรือผู้หญิงที่ชอบ "ชมผู้ชาย" หรือผู้หญิงที่ชอบ "ดูแลผู้ชายเหมือนลูก" จนน่าเป็นห่วงว่า แทนที่ตนจะได้เมียกับใครมาแทน เมื่อรู้ ๆ อย่างนี้ ทานผู้หญิงทั้งหลายคงจะพอรู้แล้วว่า ทำอย่างไรจึงจะมีคู่ได้

วิธีเลือกชายเป็นคู่⁴

ชีวิตการมีคู่โบราณท่านเปรียบไว้ว่า "ปลูกเรือนผิดทิศจนเรือนหลาย มีตัว (เมีย) ผิดทิศจนตัวตาย" เป็นเพราะผู้ใหญ่ท่านมองการณ์ไกล จึงได้เตือนให้ลูกหลานได้หัดมองถึงผู้ที่จะมาเป็นคู่ครองให้ลองแหกก่อนที่จะร่วมบักหัดชีวิตต่อไป คราวใดที่เพศหญิงยังเสียเปรียบเพศชายในหลาย ๆ ด้าน ในขณะที่ผู้หญิงถูกมองว่าจะถูกผู้ชายหลอก แต่หาใครมองกลับกันไม่ เพราะเหตุนี้ผู้หญิงจึงจะต้องระวังตัวทุกฝีก้าว เพื่อให้รอดพ้นจากการตกเป็นขี้ปากชาวบ้าน โบราณก็ว่าไว้ว่า จะเลือกเมียให้คู่ที่แม่ จะเลือกให้แม่ต้องดูถึงยาย ถ้าจะเลือกสามีจะให้สังเกตุที่ไหน ต่อไปนี้เป็นทัศนจากสุภาพสตรีในหลาย ๆ สถานะ

ศิวิตร บุษยเกียรติ ทาวคองเคนของวงสังคมโตฟ้าบางกอก ผู้มีความงามเป็นที่ยอมรับในหมู่ชายหนุ่มที่โคพบเห็น "..... ในกรณีที่เป็นชายซึ่งตา (ชื่อเล่น) สนใจ

⁴ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 10 มิถุนายน 2522, หน้า 9.

เขาค้วย อาจจะเช็คประวัติของเขาอย่างละเอียดก่อน โดยสอบถามจากเพื่อน ๆ
 เขาต้องใช้เวลานานทีเดียวกว่าจะให้ความสนิทสนมด้วย เพราะกลัวจะถูกหลอกเหมือนกัน
 การถูกเพศตรงข้ามที่ห้าตัวเข้ามาสนิทสนมกับเรานั้น ควรดูถึงความจริงใจที่เขามีต่อเราก้วย
 ว่ามากน้อยแค่ไหน ให้เกียรติเราหรือไม่ สามารถทำอะไรให้เราได้เมื่อมีเหตุการณ์
 สำคัญ ๆ เกิดขึ้น โดยที่เราไม่ต้องเอ่ยปาก พร้อมกับดูความเสมอต้นเสมอปลาย โดยฟัง
 จากของเพื่อน ๆ ประกอบค้วยว่าเขาไปพูดคุยสืบหลังเราอย่างไรบ้าง เราต้องศึกษาเขา
 จริง ๆ ว่า เขามาจริงหรือมาเล่น โดยไม่เอาตนเองเข้าไปพิสูจน์ แต่ก็รู้ยากสักหน่อย
 สมัยนี้ถ้ามีแต่ไปฟังคนโน้นคนนั้นก็ปวดหัวเหมือนกัน เราจึงควรไปพิสูจน์ค้วยตัวของเราเอง
 ปกติแล้วเขาเป็นคนชอบพิสูจน์ค้วย เพื่อต้องการให้ใคร่อะไรที่เราพอใจจริง ๆ ที่เขาไปควง
 กับคนโน้นบ้างคนโน้นบ้างแบบสองต่อสอง จนเป็นที่สนุกปากของชาวบ้าน คากก็ไม่เคยแคร์
 เพราะตาโคพอแล้วที่จะตัดสินใจ และรู่ว่าจะทำค้วยอย่างไร คงไม่ถึงกับซาดิสต์ให้เขาพา
 เข้าโรงแรมหรอก

ศุภวรรณ' สงวนศิลป์พงศ์ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนโสตทัศนูปกรณ์ ฝ่ายการประชาสัมพันธ์
 ศึกษารกรุงเทพ จากัด คุณศุภวรรณว่า "ก่อนที่จะมีคู่เป็นค้วยคนใดเช่นในขณะนี้
 เธอถูกหักอกมาแล้วถึง 2 ครั้ง เพราะฉะนั้นสำหรับเธอแล้วจะไปมีค้วยถึงภุมิหลังกันนั้น
 ไม่ไค่เสียแล้ว เพราะเธอมีประสบการณ์ในเรื่องปล่อยเวลาให้เนิ่นนานมาแล้วนั่นเองที่
 ฆ่าเธอ แต่ถึงอย่างไรประสบการณ์ที่ผ่านมาก็เป็นบทเรียนอย่างคี่ ช่วยให้เธอจับจุดอะไร
 ค่าง ๆ หั้งของค้วยตัวเองและค้วยอื่น ทำให้เธอไค่เปรียบสำหรับชีวิตในอนาคต เธอบอก
 ว่าเธอต้องศึกษาจนแน่คี่ว่าเธอไม่เป็นคนคูกคูก เป็นคนจริงจังกับงาน พอคบกกันไค่มีเศษ ๆ
 ก็ทำพิธีหมั้น และต่อมาอีก 6 เดือน ก็แต่งงานเลย

สุนทิ กิรติบุตร "..... ค้วยชายที่จะมาเป็นค้วยรองนั้น แม้ค้อมองตรงที่ขอให้
 เขากันไค่เป็นคี่ที่สุด รูปหล่อพอรวยนั้นไม่สำคัญเลย เงินทองเป็นเรื่องเล็กมาก ในเมื่อ
 เรามี่ค้วยรู้ หากเราช่วยกันพามาหาเงินก็จะมีเงินในภายหลัง เขาเขากันไค่กับเราแค่นั้น
 เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่เราชอบกัฟ่าอูยกลางแดด แต่เขาแพ้แดด ซึ่งก็ไปกันไค่

เราต้องใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ ศึกษาและดูใจกันให้นาน ๆ หน่อย สัก 2 - 3 ปี ไม่ใช่ เจอเข้าแต่เงย ทั้งนี้เพื่อจะได้รู้ว่าเขาเป็นคนอย่างไร มีอุปนิสัยมาแล้วหรือยัง"

ทฤษฎีของการเลือกคู่

ในหนังสือ "ครอบครัวสัมพันธ์ ของสมาคมทศวรรษศาสตร์แห่งประเทศไทย ใ้สรุปทฤษฎีของการเลือกคู่ไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. ทฤษฎีทางสังคมวิทยา กล่าวว่ามนุษย์เราส่วนใหญ่ชอบแต่งงานกับบุคคล ที่อยู่ในกลุ่มหรือสังคมเดียวกันกับตน ซึ่งได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาชีพการงาน เชื้อชาติ ศาสนา วัย การศึกษา และชั้นของสังคม ทั้งนี้เพราะทำให้เขาได้มีโอกาสพบปะสมาคม รู้จักและเข้าใจกันมากขึ้น ทำให้รู้ถึงค่านิยม รสนิยม ความสนใจ และพฤติกรรมที่ คล้ายคลึงกัน

2. ทฤษฎีทางจิตวิทยา กล่าวว่ามนุษย์มักจะเลือกแต่งงานกับผู้ที่มีความสมบัติ คล้าย ๆ กับตนเป็นคู่ครอง อาทิเช่น ต้องมีฐานะทางการเงินพอ ๆ กัน ระดับของสติปัญญา ใกล้เคียงกัน ลักษณะทางกายคล้ายคลึงกัน ภาพพจน์ของคนที่คุณประสงค์จะเลือกไว้เป็น คู่ครอง โดยได้จากประสบการณ์ในชีวิตตั้งแต่เกิด พ่อ - แม่ มีอิทธิพลอยู่มาก เช่น ลูกชาย มักประสงค์แต่งงานกับหญิงที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับแม่ของตน ในกรณีนี้แม่กับลูกมีสัมพันธ์ภาพ ที่ดีต่อกัน

จากการวิจัยในเรื่องของการเลือกคู่ครองยังพบอีกว่า มนุษย์เราจะเลือก แต่งงานกับคนที่มีคุณสมบัติที่จะสนองความต้องการจำเป็นของตนได้ โดยมีคุณสมบัติหรือ ความต้องการที่ตรงกันข้ามกับเขามากกว่าที่จะคล้ายคลึงกัน อาทิเช่น

ก. ผู้ที่มีอุปนิสัยชอบเอาชนะผู้อื่น มักจะต้องการและยอมแต่งงานกับผู้ที่ ยอมคล้อยตามผู้อื่น และมีความอดทน

ข. ผู้ที่ต้องการให้ผู้อื่นยกย่องและยอมรับตน มักจะต้องการและยอมแต่งงาน กับคนที่ชอบสรรเสริญผู้อื่น

ค. ผู้ที่ชอบเอาอกเอาใจและดูแลผู้อื่น มักจะยอมแต่งงานกับผู้ที่ต้องการให้ผู้อื่นเอาใจใส่ดูแลตน

ข้อแนะนำในการเลือกคู่ครอง

การเลือกคู่ครองเป็นการสร้างความสัมพันธ์ก่อนที่จะเริ่มต้นครอบครัว ในการเลือกคู่ครองนั้น หนุ่มสาวควรพิจารณาที่หลาย ๆ คน เมื่อถึงขั้นสุดท้ายก็ควรตัดสินใจไว้ว่า เลือกคนที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเพียงคนเดียว เราคงเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า สุขยอกแห่งความรักก็คือการแต่งงาน นั่นก็คือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายได้ตกลงปลงใจเลือกกันและกันเป็นคู่ครองแล้ว การแต่งงานถือได้ว่าเป็นหุ้นส่วนของชีวิต และชีวิตครอบครัวเป็นธุรกิจที่ต้องใช้ความสุจริตและเสียสละ ต้องอาศัยการเตรียมตัว ความพร้อม และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เป็นศิลปะที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ความสามารถ เซาว์ ไหวพริบ และการปรับตัวของชีวิตคู่ ที่จะดำเนินให้เป็นไปอย่างสมคณย์ การแต่งงานมิใช่เป็นการสร้างวิมานในฝัน แต่เป็นเรื่องของบุคคล 2 คน ที่จะดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกันด้วยการเรียนรู้และทำความเข้าใจที่ขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดไปโดยไม่หยุดยั้ง ผู้ชายเชื่อว่าหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกคู่ไว้ต่าง ๆ กัน พอสรุปรวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

1. รูปร่างหน้าตา รูปร่างหน้าตานั้นมีความสำคัญอยู่ไม่น้อย เพราะรูปร่างหน้าตาเป็นจุดแรกที่จะถูกมอง รูปร่างหน้าตาที่สวยงามนับเป็นอาหารตาและอาหารใจของผู้ที่โคพบเห็น ทางฝ่ายต่างก็เกิดความภูมิใจในตัวของตัวเองและกัน คือภรรยาภูมิใจในความสง่าของสามี หรือสามีพอใจในความสวยงามอ่อนหวานของภรรยา แต่ว่าในขณะที่เลือกนั้น ผู้เลือกควรได้ตระหนักว่าสังขารของมนุษย์นั้นไม่ใช่ของเที่ยงแท้แน่นอน บ่อยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเลือกคู่โดยการดูรูปร่างหน้าตาที่สวยงามนั้น มีข้อสังเกตว่าความงามสำหรับคนหนึ่ง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นความงามที่สังคมยอมรับทั่วกัน แต่เป็นความงามที่ผู้เลือกนิยม ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้อื่นก็ได้

2. บุคลิกภาพและนิสัยที่สอดคล้องกัน นักวิจัยเรื่องการสมรสยืนยันว่าชีวิตสมรสที่ผาสุกและยั่งยืนเกิดจากบุคลิกภาพที่ผสมกลมกลืนกันได้ดี แต่นิสัยที่แท้จริงที่

คู่สมรสปกติไว้หรือไม่เคยแสดงออกให้คู่ครองของตนเห็น จะปรากฏออกมาให้เห็นมากขึ้นเมื่อสมรสกันแล้ว บุคลิกภาพที่แท้จริงนี้เป็นเครื่องกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตสมรสไม่มากนัก การเลือกคู่ครองควรที่จะเลือกผู้ที่มีนิสัยคล้าย ๆ กับตนเองหรือกลมกลืนกับตนเองให้มากที่สุด แต่คนที่มีบุคลิกภาพแบบเดียวกันอาจขัดแย้งกันได้ง่ายในบางกรณี เช่น คนที่มีอารมณ์ร้อน วิวาท ปราศจากความขี้嫉เหมือนกัน ถ้าได้แต่งงานกันคงจะมีปัญหาอยู่บ่อย ๆ

ลักษณะของคู่ครองที่ไม่มีความสุข ⁵

สามี	ภรรยา
1. อารมณ์เสื่อง่าย	1. มีอารมณ์เครียดเป็นนิสัย ก้าวและตกใจง่าย
2. มีปมท้อย และขบเซบโดยการแสดงอำนาจเหนือกว่าภรรยา เช่น หุบคื	2. อารมณ์เสื่อง่าย
3. ชอบโต้เถียงและทะเลาะเบาะแว้ง	3. เป็นคนก้าวร้าว ออกตัว และคอยป้องกันตัวเองเสมอ
4. มีนิสัยการทำงานไม่สม่ำเสมอ	4. ชอบทำตัวเด่น
5. ไม่มีระเบียบในการใช้จ่าย	5. มีนิสัยขี้รำคาญ
6. ขอบนันทนาการนอกบ้าน	6. ไม่ชอบคนที่ทำอะไรระมัดระวัง
7. ความคิดเห็น ความเชื่อ และศีลธรรมทางเพศ มีความโน้มเอียงที่แตกต่างจากผู้อื่น	7. เห็นว่าความเชื่อ และทัศนคติของตนถูกต้องเสมอ

⁵ พัทธ์ สุจางค์, ชีวิตการครองเรือน, กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2522, หน้า 2.

3. ความสนใจและรสนิยมที่ตรงกัน คู่สมรสที่มีความสนใจและรสนิยมที่คล้ายคลึงกัน เป็นรากฐานอันมั่นคงซึ่งจะช่วยให้ชีวิตสมรสถาวรขึ้น ความสนใจอย่างเดียวกันทำให้ทางฝ่ายต่างช่วยเหลือกัน และปรารถนาดีต่อกัน มีหวังอยู่ร่วมกันได้ยาวนานมาก

4. บุคลิกภาพทางอารมณ์ อารมณ์ของคนเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่มีความสำคัญมาก เมื่อร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว อารมณ์ของคนก็ควรจะเจริญตาม การพิจารณาเรื่องอารมณ์อาจแยกพิจารณาได้ 3 ประการ คือ

4.1 ต้องพิจารณาถึงมูลเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์

4.2 ต้องดูการแสดงออกทางอารมณ์ของเขา

4.3 ต้องดูวิธีการระงับอารมณ์ของคนนั้น ๆ

5. ฐานะอันเท่าเทียมกัน คู่สมรสที่มีฐานะแตกต่างกันมาก ไม่ว่าจะป็นฐานะทางเศรษฐกิจหรือทางสังคม ย่อมจะมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันไม่มากนักน้อย แต่ฐานะทางเศรษฐกิจก็ไม่ใช่เป็นเหตุผลที่สำคัญในการเลือกคู่มากนัก เพราะถ้าคู่สมรสมีความซื่อสัตย์ซื่อหน้าในที่ทำงาน มีความประหยัด ก็สามารถสร้างฐานะให้กับครอบครัวได้

6. สุขภาพทางกายและทางจิต การเลือกคู่สมรสที่มีสุขภาพทั้งทางกายและทางจิตสมบูรณ์ ย่อมเป็นเครื่องช่วยป้องกันมิให้เกิดปัญหาสำคัญในชีวิตสมรสได้ สุขภาพทางกายเป็นสิ่งที่พอจะสังเกตเห็นได้ ส่วนสุขภาพทางจิตนั้นยังเป็นปัญหาอยู่มาก จึงต้องคอยหมั่นสังเกตคอยสอดส่องเวลา พร้อมทั้งคอยฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ประกอบด้วย

7. ระดับการศึกษาและความสามารถทางสติปัญญาที่ใกล้เคียงกัน บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงต่ำกว่ากันมาก ๆ ย่อมมีความสนใจและรสนิยมแตกต่างกัน ระดับของความคิดและการกระทำก็จะแตกต่างกันไปด้วย ถ้าคู่สมรสมีระดับแตกต่างกันมาก ปัญหาต่าง ๆ ก็อาจจะเกิดขึ้นได้

8. วัยสมรสและความต่างวัยของคู่สมรส เป็นการยากที่จะกำหนดให้ตายตัวไว้ว่า วัยใดเป็นวัยที่เหมาะสมแก่การสมรสมากที่สุด แต่ก็มีผู้ศึกษาว่า วัยเจริญพันธุ์

ของหญิงที่เหมาะสมที่สุดคือวัย 21 - 25 ปี ส่วนชายประมาณ 30 ปี ท่านนายแพทย์ เสนอ อินทรสุขศรี ได้เสนอแนะถึงวัยที่เหมาะสมของคู่สมรสไว้ว่า ชายควรมีอายุอยู่ในระหว่าง 25 - 30 ปี หญิงควรมีอายุอยู่ในระหว่าง 20 - 25 ปี คู่สมรสที่มีวัยแตกต่างกันมาก ๆ ย่อมมีภูมิหลังและความสนใจแตกต่างกันมากด้วย คู่สมรสที่มีอายุแตกต่างกันเกิน 15 ปี โอกาสที่จะมีความสุขก็คงจะน้อย เพราะมีปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน

9. เชื้อชาติและศาสนา คู่สมรสที่มีเชื้อชาติและศาสนาเดียวกัน ย่อมปรับตัวเข้าหากันได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีเชื้อชาติและศาสนาแตกต่างกัน บุคคลที่มีวัฒนธรรมและประเพณีคล้ายคลึงกัน ย่อมสามารถปรับตัวได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีวัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่างกัน

10. ความรักและความพึงพอใจ ชีวิตในวัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่มีเรื่องเกี่ยวกับความรักมาผูกพัน ความรักและความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ย่อมเป็นแนวทางในการตัดสินใจที่จะแต่งงานกัน ความรักเป็นพฤติกรรมขั้นสำคัญของสังคม ในการที่จะชี้แจงบอกว่าคุณสมรสคู่นั้นจะอยู่ด้วยกันตลอดอย่างไรบ้าง ๆ ตอน ๆ หรืออยู่อย่างมีระเบียบเรียบร้อยไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ความรักและความพึงพอใจนี้แตกต่างกับความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกที่มีตอน้อง หรือเพื่อนมีต่อเพื่อน กล่าวคือเป็นความรักที่มีเรื่องเพศวรวมอยู่ด้วย

11. ภูมิลำเนาของครอบครัวของคู่สมรส ที่สำคัญที่สุดก็คือบิคารมารคาของคู่สมรส บุคคลที่มาจากรอบครัวที่บิคารมารคาอยู่กันไม่มีความสุข หรืออยู่ในสภาพบ้านแตก อาจจะไม่เป็นคู่สมรสที่ทนครองเสมอไป แต่บุคคลที่มาจากรอบครัวที่บิคารมารคามีความสุขรักใคร่กันก็มักจะเป็นคู่สมรสที่ดีกว่าพวกแรกเป็นส่วนใหญ่ บิคารมารคาที่มีท่าทีรังเกียจต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก็ย่อมจะเป็นปัญหาในชีวิตของคู่สมรสนั้น ๆ ได้ วิธีการแก้ปัญหาที่พอจะมี แต่ก็นับเป็นการเสี่ยงที่อันตรายทีเดียว

12. การประนีประนอมซึ่งกันและกัน การได้สังเกตและรู้จักกันเป็นเวลานานพอสมควร จะทำให้ทั้งสองฝ่ายมีโอกาสเรียนรู้อุปนิสัยซึ่งกันและกัน เลือกคู่ได้รอบคอบยิ่งขึ้น การได้รู้จักและสังเกตกันเป็นเวลานาน ๆ จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ดีในการเลือกคู่

ทั้ง 12 ประการที่กล่าวมานี้ ล้วนเป็นข้อเสนอแนะที่ดี ซึ่งถ้าสามารถนำไปพิจารณาได้ทั้งหมดก็จะเป็นประโยชน์ต่อการเลือกคู่อย่างใหญ่หลวง แต่ในชีวิตที่เป็นจริง ทั้งชายและหญิงคงจะใช้หลักเกณฑ์เหล่านี้ประกอบการพิจารณาไม่ได้ทั้งหมด ทั้งนี้ทั้งชายและหญิงควรเลือกใช้เฉพาะหลักเกณฑ์ที่เราเห็นว่าสำคัญ ส่วนจะเห็นว่าหลักเกณฑ์ข้อไหนสำคัญนั้น ท่านต้องตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ก็อย่าลืมว่าคนเราย่อมมีข้อบกพร่องแตกต่างกัน การที่จะหาบุคคลที่มีคุณสมบัติสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างนั้นคงจะหาได้ยากยิ่ง อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติหลายประการที่จำเป็นสำหรับชีวิตสมรสเป็นเรื่องที่บางอย่างก็ปลูกสร้างหรือฝึกฝนให้ดีขึ้นได้ สิ่งหนึ่งที่ทิ้งระลึกไว้เสมอก็คือ ไม่มีชายหญิงคนใดที่ค้นหาที่ดีไม่ได้ และชายหญิงนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีเจตนาแน่วแน่ที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

บุคคลที่ดีจะแต่งงานนั้น เมื่อได้เลือกคู่แล้วก็มักจะได้พบคนที่ตนถูกใจมากที่สุด การที่ต้องแต่งงานซ้ำแก่สามารถเลือกได้คนดี และประสบความสำเร็จในชีวิตสมรส ย่อมดีกว่ารีบแต่งงานไปกับคนที่ตนไม่เข้าใจและจะต้องเข้าร่วมหุ้นส่วนของชีวิตด้วย

การเลือกคู่ครองในทรรศนะของแพทย์

ในวารสารสุขภาพสำหรับประชาชน ของแพทยสมาคม และแพทย์สภา ปีที่ 6 ฉบับที่ 8 พฤษภาคม 2521 นายแพทย์ โอลาส ธรรมวานิช ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองในทรรศนะของแพทย์ไว้ว่า ผู้ที่รักจะมีชีวิตคู่อย่างสุขสันต์ยืนยานานเท่านาน นอกเหนือไปจากคุณสมบัติ ทรัพย์สินสมบัติ และรูปสมบัติ และสารพัดสมบัติอื่น ๆ ทั้งหลายที่นิยมถือเป็นเรื่องในการตัดสินใจนั้น ก็ควรที่จะพิจารณานิ่งถึงในสิ่งต่อไปนี้ด้วย คือ

- อายุ
- ตระกูลของผู้ที่จะมาเป็นคู่ครอง
- สภาพของจิตใจในอดีตและปัจจุบัน
- สุขภาพของร่างกายและโรคประจำตัว
- ความสามารถในการมีบุตร

- อาชีพที่เลี้ยงอันตราย

ฯลฯ

ในสมัยปัจจุบันนี้ ชนบทธรรมเนียมประเพณีของไทยก็มีที่ท่าว่าจะคล้อยตามวัฒนธรรมตะวันตกไปมากขึ้นทุกที ประเพณีเลือกคู่ครองที่เคยเรียกกันว่า "คลุมถุงชน" นั้นน่าจะเลิกทุกทีได้แล้ว เป็นเรื่องของชายและหญิงจะตัดสินใจเลือกกันเอง การเลือกคู่ครองที่สนองต่อความต้องการของจิตใจตัวเองนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องมากที่สุด แต่เพราะเหตุที่ขาดประสบการณ์ในชีวิตรักชีวิตสมรสมาก่อน จึงย่อมมีโอกาสพลาดได้ง่าย

เรื่องอายุของคู่ครองได้กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า ผู้ชายที่อายุเหมาะสมที่สุดที่จะเข้าประสูติว่าก็คือวัยระหว่าง 25 - 30 ปี ผู้หญิงก็น้อยลงมาบ้างตามธรรมเนียมคือควรมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี อายุที่ควรแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิงควรอยู่ในราว 3 - 7 ปี โดยฝ่ายชายควรจะมีอายุมากกว่าเป็นการดี ทั้งนี้ก็หมายความว่าความเจริญของร่างกายตามธรรมชาติถึงจุดสุดยอดพอดี มีความแข็งแรงและฉกรรจ์เพียงพอในการจะเริ่มใช้ชีวิตคู่ และเริ่มสร้างครอบครัว รายงานทางการแพทย์ก็บ่งชี้ว่า ยิ่งแม่อายุมากเพียงใด โอกาสที่สภามีปัญหาของลูกที่เกิดมานั้นก็ย่อมค่อยลงตามลำดับ ข้อเสนอนี้ของแพทย์ใคร่ระบุไว้ว่า

- อย่าแต่งงานในระหว่างอยู่ในวัย "ตื่นเอง"
- อย่าแต่งงานเมื่ออยู่ในวัย "ไม่ไกลฝั่ง"

ความแตกต่างของอายุระหว่างชายและหญิงไม่ควรน้อยหรือมากเกินไปกว่า 3 - 7 ปี และผู้ชายควรมีอายุมากกว่า เหตุผลก็คือถ้าน้อยเกินไปก็จะเกิดความรู้สึกเห่าเหี้ยมกันหลาย ๆ เรื่อง และขาดความเกรงอกเกรงใจกัน ขาดความรับผิดชอบว่าสิ่งนั้นควรเป็นหน้าที่ของสามี สิ่งนี้ควรเป็นหน้าที่ของภรรยา ถ้าอายุฝ่ายชายมากเกินไปก็ยังไม่เหมาะสม เพราะผู้ชายทั่วโลกมีจุดอ่อน คือมีอายุสั้นกว่าผู้หญิงประมาณ 5 ปี เสมอ ฉะนั้นถ้าคู่สมรสมีสามีแก่กว่ากันมากเท่าไร ภรรยาก็มีโอกาสเป็น "แม่หม้าย" ยาวนานมากขึ้นเท่านั้น

คำถามที่ว่าทำไมผู้ชายจึงอายุยืนไม่เท่าผู้หญิง เรื่องนี้ก็มีผู้ศึกษาค้นคว้าข้อเท็จจริง และสรุปได้ว่า

1. ผู้ชายส่วนใหญ่มีอาชีพที่เสี่ยงอันตรายกว่าผู้หญิง
2. ผู้ชายส่วนใหญ่ชอบหาโรคมารัสตนเอง เช่น จากการสูบบุหรี่ ที่มึนสุรา
3. ผู้ชายส่วนมากมักจะไม่รู้จักระบาย "ความอึดอัด" ซึ่งผิดกับผู้หญิงที่สามารถร้องไห้ ซุบซิบนินทาเป็นการระบายได้
4. จากการศึกษาพบว่า เซลล์ของผู้หญิงมีอายุยืนยาวกว่าเซลล์ของผู้ชาย

อาลา

เหตุผลเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ชายอายุสั้นกว่าผู้หญิง

ข้อเตือนใจในการเลือกคู่

ในการเลือกคู่ครอง มีข้อเตือนใจอยู่ 3 ประการ คือ

1. หนุ่มสาวควรมีความซื่อสัตย์ ความจริงใจซึ่งกันและกัน
2. การตั้งความมุ่งหมายให้สมเหตุผล
3. การยอมรับความจริงว่าคนเราย่อมมีข้อบกพร่อง